

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ειρήνη Ηλιοπούλου

έκθεση

γκαλερί Σκουφά

Ειρήνη Ηλιοπούλου: Αφιερωμένη στα ζώα η νέα της έκθεση στη γκαλερί Σκουφά

Η εικαστικός μιλά στο protothema.gr για τη θεματική των έργων της και τη σχέση της με τη φύση

«Η κοινωνία της Μπέλλας και του Χάρη: Μια φάρμα» είναι ο τίτλος της νέας **έκθεσης** της **Ειρήνης Ηλιοπούλου** η οποία εγκαινιάζεται την Πέμπτη 16 Ιανουαρίου, στις 19:30, στη **Γκαλερί Σκουφά**, και θα διαρκέσει μέχρι τις 8 Φεβρουαρίου 2025.

Σε κάθε καινούργια ενότητα έργων της αναδύεται, από την αισθητική και τη φαντασία της, ένα καινούργιο σύμπαν, εντελώς διαφορετικό από τους προηγούμενους εικαστικούς κόσμους της. Μόνο που αυτή τη φορά οι πρωταγωνιστές της πατούν στέρεα στη γη και κυκλοφορούν μέσα σε ένα φυσικό περιβάλλον μιας φάρμας σε τόπους φαντασίας.

Η έκπληξη που συνήθως ζωντανεύει τα έργα της Ηλιοπούλου, τώρα είναι η ίδια η παρουσία των ζώων. «Η κοινωνία της Μπέλλας και του Χάρη» φιλοτεχνείται σε είκοσι πέντε μικρά και μεγάλα ζωγραφικά έργα και εβδομήντα πέντε μικρά κεραμικά γλυπτά ζώων.

- Στην καινούρια σας έκθεση παρουσιάζετε ιδανικά τοπία και φάρμες όπου ενσωματώνετε ζώα ως φανερούς και κρυφούς πρωταγωνιστές. Τι σας παρακίνησε να συμπεριλάβετε μέσα στην Φύση αυτό το ζωικό στοιχείο;

«Όταν τέλειωσε η προηγούμενη έκθεση, θέλοντας να κάνω ένα μεγάλο διάλειμμα από την ζωγραφική στο τελάρο, άρχισα να φτιάχνω μικρά γλυπτά κεραμικά ζωάκια χωρίς σκοπό, μόνο και μόνο επειδή χαϊρόμouna φτιάχνοντάς τα. Αυτά τα 75 μικρά κεραμικά γλυπτά ζώων έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στα τοπία μου, γιατί με άξονα αυτά, ξαναδούλεψα θέματα που είχα αγαπήσει πολύ στο παρελθόν και τα τοπία που ξετυλίχτηκαν γύρω από αυτά, οργάνωσαν την ενότητα της δική μου φάρμας. Τα ζώα δεν είναι φανταστικά, τα σχεδίασα από το φυσικό στην Κάσο, που έγινε το νησί μου εδώ και επτά χρόνια και για πρώτη φορά στην ζωή μου, μου δόθηκε η μοναδική ευκαιρία να τα πλησιάσω και να τα παρατηρήσω από τόσο κοντά. Τέτοιες ευκαιρίες δεν τις αφήνουμε να πάνε χαμένες. Δεν πλουτίζει μόνο η ζωγραφική, αλλά και ο νους και η ψυχή του ανθρώπου».

- Μία έκθεση με σαφές οικολογικό μήνυμα. Τι σημαίνει για εσάς αυτή η «επιστροφή στην αθωότητα»;

«Το οικολογικό μήνυμα δεν ήρθε συνειδητά, δεν είχα καθόλου τέτοια πρόθεση. Εκ των υστέρων βέβαια εκεί καταλήγει, αλλά το έργο όταν φεύγει από τα χέρια σου έχει την δική του μοίρα. Αλλά εδώ μιλάμε πρωτίστως για ζωγραφική εμπειρία που προέκυψε από την συγκίνηση και τη χαρά που ένοιωσα από την επικοινωνία μαζί τους. Αυτή η εμπειρία με την επαφή με τα ζώα, ισοδυναμεί με το πιο μακρινό ταξίδι που έχω κάνει σε ένα τόπο άγνωστο και μαγικό. Το να προσεγγίσω μέσα από την ζωγραφική μου αυτήν την αίσθηση της αθωότητας, δεν ήταν μόνο ανάγκη ζωγραφική, και τα χρόνια που πέρασα στο εργαστήριο ετοιμάζοντας αυτή την έκθεση, ήταν χρόνια χαράς και ανανέωσης».

- Η τέχνη σας, έχω την αίσθηση, ότι αποτελεί μία πραγμάτωση, μία κατάληξη παιδικών ονείρων. Τι γνώμη έχετε γι' αυτό;

«Κατά καιρούς έτσι είναι. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό για ένα καλλιτέχνη. Αυτός ο χώρος των παιδικών ονείρων είναι πηγή έμπνευσης ανεξάντλητη. Ίσως επίσης επειδή γράφω από παιδί τα όνειρά μου και ο χώρος των ονείρων, μου είναι οικείος. Ίσως πάλι επειδή έχω ζωγραφίσει παιδικές μου μηνύμες και χώρους επιθυμίας που έχουν να κάνουν με αρχετυπικές καταστάσεις που ριζώνουν απ' την αρχή και για πάντα μέσα μας».

- Από τις πρώτες σας εκθέσεις μέχρι σήμερα, ζωγραφίζετε παραστατικά την Φύση σε όλες τις μορφές και τις εκδοχές της. Τι σημαίνει αυτή σας η εμμονή; Πως ο άνθρωπος βλέπει σε αυτήν μία λύση; Ένα καταφύγιο στην ζωή του;

«Η εμμονή ως προσωπική επιλογή στη ζωγραφική, και όχι ως επανάληψη, είναι δημιουργική, γιατί σε οδηγεί στο βάθος του θέματος που σε απασχολεί! Η φύση προσφέρει άπειρες δυνατότητες στην ζωγραφική, και όσες φορές και να την ζωγραφίσει κανείς, δεν του αποκαλύπτεται. Δίνει μόνο κάτι απειροελάχιστο σαν ανταμοιβή για να συνεχίσεις να ψάχνεις, να καταλάβεις... Και αυτό δεν τελειώνει ποτέ, διαρκεί όσο διαρκεί η επιθυμία! Τόσο η φύση όσο και η ζωγραφική είναι καταφύγιο και λύτρωση. Όταν συνδέονται τα δύο, είναι ευτυχία».

- Τι ρόλο παίζει το άνοιγμα της σκέψης και της φαντασίας προς την συνάντηση με την Τέχνη και πως επιτυγχάνεται;

«Νομίζω πως είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να συναντηθείς με την τέχνη και να επικοινωνήσεις μαζί της. Πάλι μέσα από την τέχνη είναι ο δρόμος, δηλαδή διαβάζοντας, ακούγοντας μουσική, βλέποντας τέχνη στα μουσεία, ταξιδεύοντας... Περισσότερο ίσως διαβάζοντας».

- Μία φάρμα με ζώα είναι ίσως το όνειρο πολλών ανθρώπων που βλέπουν σε αυτήν το παρόν τους ή το μέλλον τους. Εσείς ως εξελικτική εικαστικός θα θέλατε να έχετε μία αληθινή φάρμα στην ζωή σας;

«Θα ήθελα πάρα πολύ, μόνο όμως αν την φρόντιζε κάποιος άλλος και αν αυτό δεν με ανάγκαζε να εγκαταλείψω την πόλη, γιατί διαφορετικά δεν θα είχα καθόλου χρόνο για την ζωγραφική. Άλλωστε είμαι άνθρωπος της πόλης. Τα ζώα και η φύση σου παίρνουν το μυαλό όπως τα ζωτικά! Γι' αυτό αρκούμαι στην φάρμα του μυαλού μου και την φέρνω στο εργαστήριό μου και στα μέτρα μου».

- Ποια θα έπρεπε ιδανικά να είναι η σχέση του ανθρώπου με τα ζώα και ποια είναι η δική σας αυτή σχέση από παιδί;

«Τα ζώα ομορφαίνουν την ζωή μας, μαλακώνουν την ψυχή και αξίζουν τον σεβασμό μας και την φροντίδα μας. Όταν τα ζώα γίνονται συνοδοιπόροι, η ζωή είναι πιο εύκολη. Σαν παιδί τα θαύμαζα και τα αγαπούσα από μακριά. Δίσταζα να μπω στον κόσμο τους, ταξίδευα πολύ και φοβόμουν την δέσμευση. Ο γάτος μου, μου διδασε να ψάχνω να διασταυρωνώ με το βλέμμα τους και να ψάχνω να το αποδώσω στην ζωγραφική μου. Το βλέμμα τους στοχεύει κατευθείαν στην ψυχή και αυτό είναι μεγαλειώδες!»

